

Arrest

nr. 319 732 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. GRAVY
Chaussée de Dinant 1060
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 5 juli 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 29 juli 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 4 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 27 februari 2024.

1.3. Op 28 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, L. (...) S. (...) M. (...) S. (...), verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. Uw laatste woonplaats was Bello in het departement Antioquia, waar u woonde met uw moeder, uw broer en uw zus. U studeerde af in 2017 en begon in september 2019 te werken als commercieel adviseur bij B. (...). U werkte meestal op kantoor in Medellín, maar werd ongeveer 3 à 4 keer per maand uitgestuurd naar dorpen in Antioquia. Daar was het uw taak om de financiële kennis en vaardigheden van de bewoners te verhogen. U verplaatste zich met uw motorfiets en volgde een bus, een mobiel bureau met bankwerknemers.

op 16 mei 2022 bevond u zich in het dorp San Pedro voor uw werk. Er was destijds een gewapende opstand door de Clan del Golfo in Colombia, waardoor het dorp werd bezet door politie en het leger. Op de terugweg naar huis werd u tegengehouden en ondervraagd door de politie bij een controlepost. U legde uit dat u aan het werk was en gaf uw documenten. Vervolgens namen ze u mee naar een bebost gebied waar u zich volledig moest uitkleden. Ze namen uw bezittingen mee om na te kijken. Ze vermoedden dat u een infiltrant was en bedreigden u. Toen lieten ze u gaan, maar stelden dat een aantal mensen u zouden volgen tot uw huis. In de buurt van Bello zag u dat u gevolgd werd door twee personen op een motorfiets. U vertelde niemand over dit incident en werkte de hele week verder. Op 20 mei 2022 bevond u zich in het dorp Donmatías voor uw werk. Op de terugweg naar uw huis werd u benaderd door twee personen die u bedreigden. Ze zeiden dat u uw werk kon vergeten en vanaf nu voor hen moest werken. U kreeg schrik en vroeg telewerk aan bij B. (...). Twintig dagen lang verliet u uw huis niet. Daarna ging u terug aan het werk en merkte u in de eerste drie dagen dat u achtervolgd werd. Op de vierde dag werd u bang dat ze u zouden aanspreken of iets zouden aandoen, waardoor u op de vijfde dag vroeg aan uw broer om u met de auto te brengen. De volgende dag vond u een kogelhuls op uw motorfiets. U voelde zich bedreigd en besloot Colombia te verlaten. Op 30 juni 2022 diende u uw ontslag in.

U verliet Colombia op 5 juli 2022 en reisde via Panama naar Frankrijk, waar u aankwam op 6 juli 2022. U reisde met de trein naar België op 7 juli 2022 en diende hier ook een verzoek om internationale bescherming in op 29 juli 2022.

Nu uw vertrek in juli 2022 werd uw broer, H. (...) D. (...) M. (...) S. (...), benaderd in Colombia met de boodschap dat hij uw plaats moest innemen. Hij verliet Colombia in september 2022 en deed een verzoek om internationale bescherming in de VS.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat ze u zouden vinden, dat u voor hen zou moeten werken en/of dat ze zich op u zouden wreken. U verwijst ook naar de man van uw tante en uw grootvader, die in het verleden bedreigd en vermoord zouden zijn.

Ter staving van uw asielrelaas legt u voor: uw origineel paspoort (stuk 1); kopie van een werkbadge bij B. (...) (stuk 2); werkplanning in Antioquia in mei 2022 (stuk 3); foto's van uzelf in werkuniform (stuk 4); foto bij T. (...) C. (...) (stuk 5); schermafbeelding van een Instagrambericht (stuk 6); ontslagbrief van B. (...) (stuk 7); immigratiedocumenten van uw broer H. (...) D. (...) M. (...) S. (...) (stuk 8) en een usbstick (stuk 9) met onderstaande documenten: video's van de bus van B. (...) (stuk 10); foto's van uzelf in werkuniform (stuk 11); WhatsApp-berichten (stuk 12); 2 Excel-bestanden (stuk 13); routebeschrijving van uw huis naar San Pedro (stuk 14); foto's van een kogelhuls (stuk 15); nieuwsartikel over geweld in Antioquia (stuk 16); sociale media bericht over geweld (stuk 17); video van gewapende personen (stuk 18); nieuwsartikel over A. (...) M. (...) V. (...) (stuk 19); document van de U. (...) C. (...) C. (...) R. (...) V. (...) (stuk 20) en twee audio-berichten (stuk 21).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooraleerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u werkzaam was bij B. (...) en in het kader van uw functie als commercieel adviseur dorpen in Antioquia moest bezoeken. Dit werd gestaafd door uw verklaringen en door de volgende stukken: de kopie van uw werkbadge bij B. (...) (stuk 2); uw werkplanning in Antioquia in mei 2022 (stuk 3); de foto's van uzelf in uw werkuniform (stukken 4, 11); de

schermafbeelding van een Instagrambericht waarop u afgebeeld staat (stuk 6); de video's van de bus van B. (...) (stuk 10); de WhatsApp-berichten over uw werkzaamheden (stuk 12); de twee Excel bestanden over uw werkzaamheden (stuk 13); en uw ontslagbrief van B. (...) (stuk 7).

U verklaarde daarnaast evenwel dat u in Colombia gezocht zou worden door leden van de politie die mogelijk samenwerken met een gewapende groep, alsook de leden van deze gewapende groep. U kon dit niet aannemelijk maken, omwille van onderstaande redenen.

1. U verklaarde dat u op 16 mei 2022 door politieagenten bent tegengehouden en op een brutale manier werd behandeld, waarbij u uitgescholden, geslagen en bedreigd zou zijn geweest met een wapen. Dit incident op zich is weinig aannemelijk.

1.1. Volgens informatie toegevoegd aan uw dossier werden ten gevolge van de gewapende opstand door de Clan del Golfo het recht op vrijheid van beweging in de streek inderdaad opgeschort van 5 mei tot 10 mei 2022 (Blauwe map: Rapport door La Jurisdicción Especial para la Paz). Het is echter maar weinig aannemelijk dat u nog door de politie zou worden tegengehouden en men uw bezoek aan het dorp als verdacht zou beschouwen bijna een week later, op 16 mei 2022 (NPO, p.6).

1.2. U gaf aan dat u zichzelf op verschillende manieren kon identificeren en legitimeren door het voorleggen van uw werk- en identiteitsdocumenten (NPO, p.5, 7). Het was ook mogelijk geweest voor de politie om uw werkgever te contacteren en uw verhaal te bevestigen, waar u tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen werd (NPO, p.7). Dat de politie u niettemin zou verdenken, maar anderzijds weigerde uw werkgever te contacteren omdat "ze daarin niet verwickeld willen worden" (NPO, p.7), is maar weinig aannemelijk.

1.3. Het is ook vreemd dat u zelf geen initiatief zou nemen om uw werkgever te contacteren in deze omstandigheden. U stelde dat u bang was dat de politie u of uw familieleden iets zou aandoen indien u uw werkgever zou contacteren (NPO, p.7), maar dit is geen steekhoudende bewering; door uw tewerkstelling bij de bank te bevestigen zou u immers net een mogelijke dreiging tegen uzelf en uw omgeving kunnen wegnemen.

1.4. U legde tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud af over hoe u gevolgd werd nadat men u liet gaan. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de DVZ en in het begin van het interview niet te weten tot waar de personen u toen zouden hebben achtervolgd in Bello (vragenlijst CGVS, dd. 30 september 2022, afdeling 3.5; NPO, p.5), en vervolgens dat ze u tot uw huis zouden hebben achtervolgd (NPO, p.7).

2. Het is niet geloofwaardig dat u op 20 mei in Bello benaderd en bedreigd zou zijn geweest om onder dwang gerekruteerd te worden, om onderstaande redenen.

2.1. Vooraleerst dient opgemerkt te worden dat er tegenstrijdigheden zijn in uw verklaringen bij de DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud. Bij DVZ verklaarde u bedreigd te worden door de Clan del Golfo (vragenlijst CGVS, 30 september 2022, afdeling 3.4), terwijl u tijdens het onderhoud herhaaldelijk vaag bleef over de identiteit en affiliatie van de bedreigers (NPO, p.5, 9, 10).

2.2. U bleef uiterst vaag in de beschrijving van de personen die u benaderd zouden hebben op 20 mei 2022. Wanneer u de mogelijkheid kreeg om het incident in uw eigen woorden te beschrijven zei u dat u werd benaderd door "twee personen" (NPO, p.5) en wanneer er dan specifiek gevraagd werd wie deze personen waren stelde u dat het "twee particulieren" waren, met als enige beschrijving "de ene gezet, dik, en de ander dik" (NPO, p.9). Dit is weinig doorleefd en gedetailleerd, en hierdoor weinig geloofwaardig.

2.3. Het is weinig geloofwaardig dat deze personen u enerzijds zouden willen rekruteren, maar anderzijds helemaal geen informatie zouden hebben gegeven over hun affiliatie, of uw toekomstige rol bij hun organisatie. Deze personen zouden zich niet geïdentificeerd hebben, noch de organisatie waar ze voor werkten (zie supra), en op de vraag wat dit werk dat u voor hen zou gaan moeten doen dan precies zou inhouden antwoordde u dat ze dit u "niet gezegd hebben" (NPO, p.9).

2.4. U verklaarde dat uw broer na uw vertrek naar België benaderd is geweest door personen die zeiden dat hij in uw plaats zou moeten werken. Dit is echter niet meer dan een blote bewering, die voortbouwt op een op zich al weinig geloofwaardig rekruteringsrelaas (zie supra).

3. U verklaarde dat uw enige beschermingsmaatregel was twintig dagen telewerk te hebben aangevraagd bij uw werkgever na de bedreiging op 20 mei 2022. Dit wordt niet geloofwaardig geacht omwille van de volgende redenen.

3.1. Betreffende het telewerk is het vreemd dat uw werkgever u geen redenen zou gevraagd hebben omtrent deze aanvraag, zeker aangezien u aanvankelijk verklaarde dat u 3 tot 4 keer per maand naar dorpen in Antioquia moest gaan (NPO, p.4, 10).

3.2. U legde geen bewijs ter ondersteuning van deze aanvraag voor telewerk neer. Dit is ook opmerkelijk, aangezien dat u voor andere informatie in verband met uw tewerkstelling bij B. (...) wél verschillende soorten bewijsstukken indiende.

3.3. Dat u niets anders gedaan zou hebben dan tijdelijk telewerk aanvragen, en dat na amper twintig dagen telewerk de kust weer veilig zou zijn voor de zogezegde gedwongen rekrutering (NPO, p.8), staat niet in verhouding met de vrees die u voorhoudt, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verhaal (NPO, p.10).

4. U verklaarde dat nadat u na twintig dagen telewerk opnieuw aan de slag ging buitenshuis, u weer werd achtervolgd. Dit wordt eveneens niet als geloofwaardig beschouwd, om onderstaande redenen.

4.1. U bleef uiterst vaag in de beschrijving van de personen die u achtervolgd zouden hebben in deze week. Op de vraag wie u achtervolgde, verklaarde u dat "in de hele stad geweten is dat het een stedelijke cel is van het grote kartel" (NPO, p.8). Dit is een zeer algemene verklaring en blijft niet meer dan een blote bewering die u op geen enkele manier concreet onderbouwt.

4.2. Bovendien kunnen er vragen worden gesteld over het gedrag dat de zagezegde bedreigers zouden hebben gesteld. Zo is het immers onlogisch dat zij, nadat zij u al voorheen persoonlijk hadden benaderd, u niet onmiddellijk hebben aangesproken of opgezocht in de plaats van u dagenlang te achtervolgen (NPO, p.5, 8, 9). Het is ook vreemd dat deze personen u zagezegd al om vijf uur 's ochtends stonden op te wachten, maar u gedurende deze dagen toch niet aanspraken (NPO, p.8). Indien deze organisatie u werkelijk had willen rekruteren, zou het aannemelijk zijn dat ze opnieuw contact zouden opgenomen hebben.

4.3. Daarnaast zijn uw verklaringen bij de vraag waarom ze u zouden achtervolgen is ook onlogisch. Hierbij verklaarde u dat "ze erop uit waren om hun aanwezigheid te laten merken" (NPO, p.9). Het is vreemd dat ze zoveel tijd en moeite zouden steken in het achtervolgen van u zonder enig concreet doel behalve hun "aanwezigheid te laten opmerken". Als je iemand intimideert doe je dat om iets van hen gedaan te krijgen, maar er is supra al op gewezen dat uw bedreigers geen duidelijke instructies hadden gegeven over wat van u verwacht werd of hoe u met hen zou moeten samenwerken.

4.4. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door uw verklaring dat u "zonder enige problemen" kon blijven werken bij B. (...) (NPO, p.8). De laatste bedreiging dateert van ongeveer drie weken voor uw vertrek uit Colombia op 5 juli 2022 (vragenlijst CGVS, dd. 30 september 2022, afdeling 3.5; NPO, p.13), maar niettemin bent u nog blijven werken tot uw ontslag op 30 juni 2022, zonder dat u nog aangesproken werd door de bedreigers.

5. U verklaarde dat de politie banden heeft met de benedeleden en dat ze het op u gemunt hadden. Dit is onaannemelijk omwille van de volgende redenen.

5.1. Uw verklaringen over de acties van de politieleden en benedeleden bevatten tegenstrijdigheden. Aanvankelijk verklaarde u dat de politie u had tegengehouden met de verdenking dat u een "infiltrant" of "informant" van een bepaalde groepering zou zijn (NPO, p.5). Daarna verklaarde u dat er een verband zou zijn tussen de politieagenten en de personen van een niet nader genoemde criminele groep die u zouden hebben benaderd en vervolgens achtervolgd (NPO, p.9). Dit roept vragen op waarom de politie u zou hebben tegengehouden op verdenking van infiltratie, terwijl zij tegelijkertijd banden met deze groep zouden hebben onderhouden.

5.2. Uw verklaringen over waarom de politie u in dit kader tegenhield zijn ook niet coherent. U verklaart eerst dat u tegengehouden werd door de politie omdat ze u van infiltratie verdachten. Hierop namen ze u mee naar een bebost gebied, waar ze u nog een tijdje vasthielden en deden uitkleden. Op dat moment zou er een bestelbus en twee motorfietsen met personen in burgerkleding en politiebegeleiding gepasseerd zijn, en toen u daar naar opkeek, werden de agenten heel agressief (NPO, p.5). U stelde daarop echter dat het net was omdat u het bestelbusje met politiebegeleiding had zien passeren, dat de agenten u verdachten hen te bespioneren, waardoor u een link tussen de bende en de politie vermoedde (NPO, p.11). U zag het busje echter enkel passeren omdat de politie u reeds had aangehouden en meegenomen. Het is maar weinig coherent dat de politie u zou beschuldigen hen te bespioneren als u zonder hun tussenkomst helemaal niets had gezien.

6. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich met betrekking tot de verklaarde problemen op géén enkel moment tot de Colombiaanse autoriteiten heeft gewend.

6.1. U verklaarde dat u geen klacht hebt neergelegd voor het incident met de politie omdat "het beschuldigen van de politie zeer gevoelig ligt" en "hoogst gevaarlijk" is in Colombia (NPO, p.11). Verder zei u dat u geen klacht hebt neergelegd voor het incident waarbij u door twee personen werd aangesproken en bedreigd met gedwongen rekrutering. Hierbij stelde u dat u niet wist hoe het indienen van een klacht in zijn werk gaat en dat het "weinig zinvol" zou zijn omdat u het incident met de politie zou moeten vermelden (NPO, p.11). Nochtans blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier (blauwe map) dat er in Colombia instanties zijn om klachten tegen overheidsfunctionarissen te onderzoeken. Dat de Colombiaanse autoriteiten, en bij uitbreiding dus ook de politie, u helemaal geen bescherming zouden kunnen bieden, is daarom een kale bewering die u niet kunt staven.

6.2. Bovendien doet het gebrek aan een ernstige poging om nationale bescherming te verkrijgen in geval van een gegronde vrees voor uw leven, afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten in uw relaas; dat u geen bescherming hebt gezocht omwille van de vermeende feiten waardoor u naar eigen zeggen toch een ernstige vrees koestert, doet er aan twifelen dat ze werkelijk hebben plaatsgevonden. Dat u geen aangiftes hebt gedaan betekent trouwens ook dat u deze aangiftes niet kan voorleggen als vorm van bewijs voor hetgeen u beweert.

7. U toont geen verband aan tussen uw vermelde problemen en de verklaringen over uw vermoorde familieleden.

7.1. U verklaarde dat de man van uw tante in het verleden problemen had met een gewapende groepering. Hij vertrok destijds zagezegd naar het buitenland, keerde terug en werd vermoord. U vreest dat hetzelfde met

u zou gebeuren bij terugkeer naar Colombia, maar tijdens het persoonlijk onderhoud legde u zelf geen link tussen het incident waarbij uw aangetrouwde oom gedood werd en de door u voorgehouden problemen (NPO, p. 13).

7.2. Daarnaast verklaarde u dat uw grootvader, A.(...) M.(...) V.(...), in het verleden bedreigd en vermoord werd door leden van de Autodefensas Gaitanistas de Colombia. U vreest hetzelfde lot te ondergaan als uw grootvader, maar wederom haalt u geen verband aan met uw persoonlijke problemen in Colombia (NPO, p.13-14). U stipt enkel aan dat de AGC de organisationele voorganger is van de Clan del Golfo, maar er is supra al op gewezen dat u voor het CGVS vaag bleef over welke gewapende groep u precies te vrezen had.

8. U legde geen documenten neer die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

8.1. De overige documenten hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

8.2. Uw paspoort toont onder meer uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist in dit dossier en geen impact hebben op de bovenstaande argumenten (stuk 1).

8.3. De foto bij Tax Coopebello kan weinig tot geen bewijswaarde worden toegekend, aangezien niet kan worden afgeleid wie er op dat moment aanwezig was en wat de personen aan het doen waren. Enkel zou kunnen worden afgeleid dat u destijds aan het werk was voor B. (...), wat in dit dossier wederom niet betwist wordt (stuk 5).

8.4. De immigratiedocumenten van uw broer, H.(...) D.(...) M.(...) S.(...), tonen enkel aan dat uw broer op 14 september 2022 werd aangehouden in de Verenigde Staten, voorwaardelijk werd vrijgelaten op 20 september 2022 en zijn hoorzittingen bij de immigratierechtbank en zijn afspreken bij de US Immigration and Customs Enforcement moest bijwonen. Deze stukken geven geen verklaringen over de reden(en) waarom uw broer Colombia heeft verlaten en naar de VS is vertrokken (stuk 8).

8.5. De routebeschrijving van uw huis naar San Pedro heeft geen bewijswaarde, aangezien dit stuk niet kan aantonen dat u de route daadwerkelijk nam, noch dat er een politiecontrolepost aanwezig was, noch dat u bedreigd bent geweest (stuk 14).

8.6. De foto van de kogelhuls kan niet bewijzen dat deze daadwerkelijk op uw motorfiets werd geplaatst en gevonden, laat staan door wie deze daar geplaatst zou zijn (stuk 15).

8.7. De verschillende nieuwsartikelen en sociale media berichten geven enkel algemene informatie over de veiligheidssituatie in Colombia en verwijzen niet over uw persoonlijke problemen (stukken 16, 17).

8.8. Er kan geen bewijswaarde worden gehecht aan de video van de twee gewapende personen, aangezien niet kan worden vastgesteld wie en wat er daadwerkelijk wordt afgebeeld (stuk 18).

8.9. Zoals al reeds naar voren kwam in de bovenstaande argumenten hebben de documenten over A.(...) M.(...) V.(...) geen invloed op de beslissing aangezien u zelf geen link met uw problemen in Colombia aantoonde (stukken 19, 20).

8.10. De audio-berichten bezitten geen bewijswaarde, omdat deze berichten door gelijk wie kunnen zijn vervaardigd, wat de mogelijkheid voor encensering met zich meebrengt (stuk 21).

Wat betreft de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming, dient als volgt te worden geoordeeld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang. Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, §2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stukken toe aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker beweert op 16 mei 2022 door de politie te zijn tegengehouden, geslagen en bedreigd, maar dit is onaannemelijk gezien de tijdelijke opschorting van de bewegingsvrijheid in de regio naar aanleiding van de gewapende opstand door de Clan del Golfo en de gevolgen ervan. Verzoeker zou zichzelf kunnen hebben identificeren en legitimeren door onder andere zijn werkgever te laten contacteren. Dat de politie dit niet wou doen omdat ze daarin niet verwickeld wilt worden en verzoeker zelf geen initiatief nam, is onaannemelijk. Verder gaf verzoeker tegenstrijdige verklaringen over het achtervolgd worden;

(ii) het is niet geloofwaardig dat verzoeker op 20 mei 2022 werd benaderd voor rekrutering en bedreigd, om de volgende redenen: (a) er zijn tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS; (b) verzoeker gaf vage beschrijvingen van degene die hem zouden hebben benaderd; (c) het is onwaarschijnlijk dat zij hem enerzijds wilden rekruteren maar zich anderzijds niet identificeerden of informatie gaven over hun affiliatie, hun organisatie of de rol die verzoeker zou hebben en (d) de bewering dat verzoekers broer werd benaderd, is een blote bewering en gebaseerd op een ongeloofwaardig rekruteringsverhaal;

(iii) het verzoek om telewerk als enige beschermingsmaatregel na de bedreiging wordt niet geloofwaardig geacht om de volgende redenen: (a) het is vreemd dat de werkgever geen reden vroeg voor de telewerkaanvraag, zeker gezien verzoeker verklaarde regelmatig naar dorpen in Antioquia te moeten reizen; (b) er werd geen bewijs voor de telewerkaanvraag ingediend, terwijl verzoeker voor andere aspecten van zijn tewerkstelling wel bewijs heeft geleverd; (c) het is onwaarschijnlijk dat na slechts twintig dagen telewerk de dreiging van gedwongen rekrutering verdwenen zou zijn;

(iv) de verklaring van verzoeker dat hij na twintig dagen telewerk weer werd achtervolgd, is niet geloofwaardig. Zijn beschrijving van de bedreigers blijft vaag en niet onderbouwd. Het is onlogisch dat de vermeende bedreigers hem niet direct aanspraken, maar hem dagenlang volgden zonder concrete reden. Bovendien is het vreemd dat verzoeker zonder problemen bleef werken bij zijn werkgever na de bedreigingen;

(v) verzoekers verklaring over de politie en de bendeleden is incoherent en onaannemelijk. Er zijn tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de reden van zijn aanhouding en de verdenking dat hij een informant van een bepaalde groepering zou zijn. De inconsistenties, zoals het onlogische verband tussen de politie en de bende en het feit dat verzoeker zou worden beschuldigd omdat hij tijdens de tussenkomst van de politie iets vreemd zou hebben gezien, ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verhaal;

(vi) internationale bescherming kan enkel worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoeker heeft geen poging gedaan zich tot de Colombiaanse autoriteiten te wenden. Het niet zoeken van bescherming ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas en roept twijfels op over de feitelijkheid van de incidenten;

(vii) verzoeker toont geen verband aan tussen zijn verklaringen inzake de moord op zijn familieleden en zijn eigen situatie. Hoewel verzoeker vreest hetzelfde lot te ondergaan als zijn tante en grootvader, legt hij geen link tussen deze incidenten en zijn persoonlijke problemen in Colombia. Verder blijft verzoeker vaag over de gewapende groep die hij vreest;

(viii) de overige documenten die verzoeker neerlegt, kunnen niet tot een andere appreciatie leiden;

(ix) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoeker zou in september 2019 als commercieel adviseur bij de bank B. (...) hebben gewerkt. Hij zou dit voornamelijk op het kantoor in Medellín hebben gedaan, maar werd regelmatig uitgezonden naar dorpen in Antioquia. Op 16 mei 2022 zou verzoeker zich voor zijn werk in het dorp San Pedro hebben bevonden, waar hij werd tegengehouden door de politie bij een controlepost vanwege de gewapende opstand van de Clan del Golfo. De politie vermoedde dat hij een infiltrant was. Na ondervragingen en bedreigingen werd hij vrijgelaten, met de waarschuwing dat mensen hem zouden volgen naar huis. In Bello zou hij inderdaad twee mensen op een motorfiets hebben gezien die hem volgden. Verzoeker zou ondanks de achtervolging zijn werk gewoon hebben hervat. Op 20 mei 2022 zou hij opnieuw zijn bedreigd door twee personen in het dorp Donmatías. Zij zeiden dat hij vanaf nu voor hen moest werken. Na dit incident zou verzoeker telewerk hebben aangevraagd en zou hij twintig dagen lang niet buiten zijn gekomen. Toen hij weer aan het werk ging, merkte hij op dat hij werd achtervolgd en besloot hij na het vinden van een kogelhuls op zijn motorfiets, Colombia te verlaten. Op 30 juni 2022 diende verzoeker zijn ontslag in. Na zijn vertrek in juli 2022 zou verzoekers broer benaderd zijn geweest met de boodschap dat hij de plaats van verzoeker moest innemen. Verzoeker verwijst inzake zijn vluchtrelaas ook naar zijn grootvader en de man van zijn

tante, die in het verleden bedreigd en vermoord zouden zijn geweest door de voorganger van de Clan del Golfo.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift bezwaar maakt tegen de motieven van de bestreden beslissing, maar geen concrete pogingen doet om deze motieven met specifieke argumenten of feiten te verklaren of te weerleggen. Hij verwijst naar zijn neergelegde stukken en het feit dat het CGVS ten onrechte zou hebben gesteld dat zijn geloofwaardigheid in twijfel wordt getrokken. De motieven van de bestreden beslissing zijn echter onderbouwd en vinden steun in het administratief dossier. Het is aan verzoeker om deze motieven mits concrete elementen in een ander perspectief te plaatsen, *quod non in casu*. Verzoeker gaat inhoudelijk niet in op de motieven van de bestreden beslissing en beperkt zich tot de algemene beweringen inzake zijn vluchtrelaas. De algemene en niet concrete kritiek op de motieven van de bestreden beslissing doet geen afbreuk aan de vaststellingen en conclusies van de bestreden beslissing, noch werpt deze kritiek een ander licht op de zaak. De Raad bevestigt derhalve de motieven van de bestreden beslissing en beschouwt deze als overgenomen.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de motiveringsplicht van het CGVS, kan worden verwezen naar hetgeen werd gesteld onder 3.3.3.2. van dit arrest.

3.3.4.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Verzoeker meent dat verweerder de veiligheidssituatie in Colombia niet zou hebben onderzocht. Op basis van voormelde landeninformatie wordt in de bestreden beslissing het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een

burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenschappelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de

(groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, §2 a) en b) van de vreemdelingenwet."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, met name in het departement Antioquia, waar verzoeker met zijn familie woonde tot aan zijn vertrek uit Colombia, niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's. Verzoeker toont evenmin aan dat hij specifiek zou worden geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

3.3.5.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Wat betreft verzoekers verweer dat geen ernstige analyse werd gemaakt van zijn verzoek en er geen degelijk onderzoek werd verricht, moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing zorgvuldig moet voorbereiden en deze dient te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal geen analyse zou hebben gemaakt, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin werd een beoordelingsfout gemaakt.

3.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET